

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

32. An qui ab Episcopo excommunicato vitando ignoranter suscepit Ordines, incurrat suspensionem? Idem est dicendum de illo, qui ordinem recipit à dicto Episcopo per metum cadentem in constantem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

exercere functiones Ordinis inferioris, exercere functiones Ordinis superioris, ut impeditur exercere functiones Diaconi, obire mania Sacerdotis, & aliquid impeditur exercere functiones Sacerdotalis, seu suspensionem a toto officio Sacerdotis exercere functiones Episcopales; propter quam rationem suspensus ab Ordine inferiori indirecte saltem impeditur ascendere ad superiorem.

2. Verum aliqui apud Suarez disputat. 26. sect. 4. num. 8. putant hanc doctrinam tunc solum esse veram, quando actus Ordinis superioris nequit fieri sine exercitio actus inferioris Ordinis. Hinc dicunt Sacerdotem suspensionem ab exercitio Diaconatus posse audire confessiones, solemniter baptizare, &c. non tamen celebrare, quia tunc deberet legere Evangelium, quod est actus Diaconatus: quam sententiam docet Suarez esse probabilem. Sed quicquid sit de hoc, certum est exercendo talem actum superioris Ordinis, non incurrere irregularitatem, modo nullo modo exerceat actus Ordinis, à quo suspensus est, quia talis non facit aliquid directe nisi per censuram prohibitum, sed solum per quandam consecutionem propter indecentiam, & ita docet Cornejo in 3. part. tractat. 5. de suspens. disputat. 2. dub. 2. questione 5. Præpositus in 3. part. quest. 3. de suspens. dubit. 2. numero 15. Layman lib. 1. tractat. 5. part. 3. cap. 1. numero 6. Coninch de Sacrament. disputat. 15. dub. 2. num. 10.

3. Sed non desinam hic adnotare ea, quæ docet Villalobos tom. 1. tractat. 18. difficult. 3. num. 57. ubi licet ait. [El que esta suspenso del officio Ecclesiastico, y exercito algo del, peca mortalmente, como tienen todos, porque es materia grave; y si el officio que exercita es acto de Orden, queda ipso facto irregular, como consta del derecho, y esto aunque la suspensión no se aya puesto por via de censura, sino por via de pena, lo qual se ha mucho de advertir, como consta de los textos citados, que hablan generalmente; y lo tiene Suarez, el qual dize, que es cierta, y no obsta el no ser censura, porque la suspensión que se da por tiempo determinado, no es propriamente censura, sino pena; y el que la quebranta, incurre en irregularidad, como consta del derecho; mas à mi parecem probable lo contrario por ser materia penal, que se deve restringir: y lo tiene allí Avila que dize, que el que se ordenò con Obispo descomulgado con ignorancia invincible, queda suspenso, y que esta no es censura, y si celebra, no queda irregular.] Ita ille. Satis quidem probabiliter.

RESOL. XXXII.

An qui ab Episcopo excommunicatus vitando ignoranter suscepit Ordines incurrat suspensionem?
Idem dicendum est de illo, qui ordinem recipit à dicto Episcopo per metum cadentem in constantem virum.
Ex part. 5. tract. 10. Ref. 39.

§. 1. Respondet affirmativè Fillucius tom. 1. tract. 7. cap. 5. num. 8. Bonacina de censuris disput. 3. cap. 5. num. 7. Idem docet Suarez de cens. disput. 31. tract. 2. num. 62. quia hæc suspensio non est pœna, & ideo ad illam incurrandam requiritur culpa quod probatur ex cap. si quis 1. questione 1. & c. ab excommunicatione 9. quest. 1. & iura videntur loqui etiam in casu ignorantie.

2. Verum mihi cum Torriano de censuris libro 5. dist. 46. dubit. 2. negativa sententia videtur probabilis, quia iura non loquuntur expresse, & possunt.

sunt explicari de ignorantia culpabili; si enim sit inculpabilis, omnino non probatur ordinem incurrere hanc suspensionem, & idem contra Bonacina & Suarez numero 62. puto dicendum, cum Torriano de illo, qui Ordinem recipit à dicto Episcopo per metum cadentem in constantem virum.

RESOL. XXXIII.

An Regularis excommunicatus propter percussione Clerici, si recipiat Ordines, incurrat suspensionem?
Et an hoc extendatur ad omnem irretitum censuram.

Et advertitur ad hoc, ut ea censura incuratur, requiratur ordo recipiatur scienter in contemptum disciplina Ecclesiasticæ; unde qui ignorans excommunicationem præbere huiusmodi impedimentum, Ordines suscipit, non incurrit censuram, quamvis ignorantia esset crassa, vel etiam supina. Ex part. 5. tract. 10. Ref. 58.

§. 1. Respondeo quod Regularis Clericus, qui excommunicatus propter percussione Clerici Ordines suscipit, incurrit in suspensionem, cap. cum illorum, de sentent. excommuni. quod quidem extendunt ad omnem irretitum censuram. Sed cum ex aliis iuribus id minus sufficienter colligatur, & solum agatur de præsentis casu, talis extensio non videtur admittenda, cum pœnæ potius sint restringendæ. Adverte ad hoc ut ea censura incuratur, requiritur ut Ordo recipiatur scienter in contemptum disciplina Ecclesiasticæ, ut habetur cap. citato. Unde qui ignorans excommunicationem præbere huiusmodi impedimentum, Ordines suscipit, non incurrit censuram, quamvis ignorantia esset crassa, vel etiam supina, & hæc omnia docet Præpositus in 3. p. quest. 3. de suspens. dub. 5. num. 38. & 39. quæ quidem sunt valde notanda.

RESOL. XXXIV.

Puer in anno quinto sue ætatis fuit promotus ab Episcopo ad primam tonsuram, queritur, quid iuris?

Et an possit promoveri ad alios Ordines?

Et inter alia, quæ supponuntur, docetur dictum puerum nullam suspensionem incurrisse, sed conclusitur dispensationem impetrasse. Ex p. 1. tract. 6. & Misc. 6. Refol. 8.

§. 1. Suppono dictum puerum, licet illicite, tamen valide fuisse ordinatum; quod patet ex cap. unic. de Clericis per saltum promot. ubi in casu quo quidam ante usum rationis ordinatus fuerat minoribus, & subdiaconatu, & non certo constabat, jubetur quidem iterum ordinari, quia non sciebatur certo ita esse, quod si sciretur, ut ibidem significatur, nullo modo jubetur ordinari. Suppono secundò, dictum puerum nullam suspensionem incurrisse;

Primò, quia prima tonsura spectato iuris rigore non est ordo, sed ad ordines dispositio, & ab ordinibus sæpe distinguitur, ut constat manifestè ex Trident. sess. 14. cap. 2. de reformat. ibi: Ad sacros, aut minores ordines, vel primam Tonsuram promoveri, seu ordinare valeat. Tum præcipue, quia hæc Tonsura nullum speciale munus habet, à cuius executione ea initiatu suspendi valeat. Et ita docet Castrus Palaus tom. 6. disput. 4. punct. 10. §. 1. num. 5. & alii. * Secundò probatur, quia suspensio nullatenus contrahitur ob culpam alienam, sed ob propriam; ut

Sup. hoc inf. lege doctrinam ref. 36.

Sup. hoc inf. in fin. §. pœnæ huius Ref. & latè sup. in Ref. 12. à lin. 4. & in aliis.

patet